

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11

гр. София, 21.04.2026 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на двадесет и първи април през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ

полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

като разгледа докладваното от полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА Въззивно административно наказателно дело № 20266000600010 по описа за 2026 година

образувано по въззивна жалба, вх. № 144/18.10.2024 г. и допълнително писмено изложение към нея, вх. № 787/30.03.2026 г. по описа на Военен съд – П. от обвиняемия А. М. И. чрез адвокат Г. К. – АК - Б., срещу решение № 9/19.11.2025 г. по АНД № 58/2025 г. по описа на Военен съд - П..

С решение № 9/19.11.2025 г. по АНД № 58/2025 г. по описа на Военен съд - П. обвиняемия А. М. И. от „,“ гр. В.Т. е признат за виновен, в това, че на 23.05.2024 г., към 14:20 часа в гр. К., на кръстовище образувано от бул. „.....“ и пътен възел на околоръстен път I-6, в светлата част на денонощието, при нормална видимост, при движение по сух асфалтов път на лек автомобил марка „.....“ модел „.....“ с рег. №, собственост на А. М. И., управляван от него в посока от север-юг и на изток със скорост от около 34 км/ч, нарушил правилата за движение по пътищата, а именно: Чл.5, ал.1 от ЗДвП „Всеки участник в движението по пътищата: т.1. с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди“; Не контролирал непрекъснато, управляваното от него пътно превозно средство л.а. „.....“ с рег. №, като не възприел своевременно опасността попътно движещият се водач на индивидуално електрическо превозно средство и реакцията му не била адекватна, като нарушил: Чл.20, ал.1 от ЗДвП „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства , които управляват“, Не се убедил, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които минават покрай него, при изпълнението на маневрата „завой наляво” от дясна лента на пътното платно, като пресякъл траекторията на движение на електрически велосипед – индивидуално електрическо превозно средство марка и не го пропуснал,

управляван от гр.л. Д.В.В. като нарушил: Чл.25, ал.1 от ЗДвП „Водачът на ППС, който ще предприеме каквато и да е маневра,... да завие надясно или наляво за навлизане по друг път, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение“; Чл.25, ал.2 от ЗДвП „При извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне ППС, които се движат по нея“; Чл.37, ал.2 от ЗДвП водачът на нерелсово превозно средство завиващо на ляво или на дясно за навлизане в крайпътна територия е длъжен да пропусне ППС движещо се по пътя, който той напускал, и по непредпазливост, причинил средна телесна повреда на гр.л. Д.В.В., изразяваща се в изкълчване на втората 2 предходилнофалангеална става на лявото ходило, което е причинило трайно затруднение на движенията на левия долен крайник, като деянието е извършено при условията на независимо извършителство (съпричиняване) с гр.л. Д.В.В., който по същото време и място, при управление на индивидуално електрическо превозно средство марка нарушил правилата за движение.; - Чл.80а, ал.1, т.2 от ЗДвП – „Водачът на индивидуално електрическо превозно средство, при движение е длъжен да се движи по изградената велосипедна инфраструктура, а при липса на такава – възможно най-близо до дясната граница на платното за движение“, като гр.л. Д.В.В. се движел в лявата лента на пътното платно и изпреварвал лекия автомобил „.....“; Чл.80а, ал.2, т.4 от ЗДвП – „На водача на индивидуално електрическо превозно средство, е забранено да развива скорост, по-висока от 25 км/час“, като гр.л. Д.В.В., се движел със скорост от 51 км/ч. - престъпление по чл. 343, ал. 1, буква „б“, пр. 2, във вр.чл. 342, ал.1, пр.3 от НК, като на основание чл.78а от НК, го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 (хиляда) лева, като не е приложил разпоредбата на чл.78а, ал.4 от НК.

Със същото решение съдът се е произнесъл по съдебните разноски. Постановил е веществено доказателство лек автомобил марка „.....“, модел „.....“, рег. №, да бъде върнат на А. М. И., като негов собственик. Постановил е също да се унищожи диск CD R700 MB - видео запис от охранителна камера, като вещ без стойност.

Във въззивна жалба и и допълнително писмено изложение към нея, депозираните по надлежния ред пред първоинстанционния съд, в срока по чл. 319, ал.1 от НПК, се развиват съображения за неправилност и незаконосъобразност на атакувания съдебен акт.

Оспорват се изводите на съда досежно наличието на пряка причинна връзка между поведението на обвиняемия И., поведението на свидетеля В. и настъпилата вреда за него след инцидента. Оспорват се изводите на съда в тази насока, като защитата счита, че поведението на св. В. е противоправно и укоримо. Защитата твърди, че няма законова норма в ЗДвП, която да указва на

какво разстояние преди да извърши маневра „завой наляво“ водача следва да се престрои. В ситуацията, в която се е намирал И., не е възприел опасност, но е възприел такова поведение на друго превозно средство, т.е неговото поведение не може да бъде изолирано от цялостното поведение на св. В.. Защитникът поддържа доводи, че е налице управление на неустановен вид моторно превозно средство, което не е индивидуално електрическо превозно средство, а се касае за друг вид превозно средство - скутер или електрически мотоциклет. Излагат се съображения, за това, че в зависимост от скоростта на, която е развило това превозно средство - 51 км/ч, следва, че това е мотоциклет, за който има въведени в ЗДвП различни изисквания и правила. Оспорват се изводите на съда в тази посока, като се аргументират с приетата авто-техническата експертиза и кредитираните разпити на вещите лица, че ако превозното средство е бил индивидуално, то водача на превозното средство въобще не е имал работа в тази част на пътното платно, че вероятно за да се движи с толкова висока скорост превозното средство е имало „ъпгрейд“, направено от самия пострадад. Твърди се, че не е съобразен началния момент на възникване на опасността за движение на водача, която не е в момента на възприемане на опасността от водача, а в момента, в който обективно е можел да я възприеме. Позовават се на Тълкувателно решение № 28/1984 г. по н.д. № 10/1984 г. на ВС и постоянната практика отразена в решение № 482/2016 г. по н.д. № 3158/2015 г. на ВКС и Решение № 359/2014 г. по н.д. № 1129/2014 г. на ВКС. Изразява се становище, че обвиняемият И. обективно е имал възможност да възприеме свидетеля В. и управляваното от него превозно средство, когато то е било на 24,30м. (в опасната зона). Тази опасна зона е била по-голяма от опасната зона на движещото се неправомерно в лявата лента превозно средство, поради несъобразената му скорост. Твърди се, че св. В. е бил „непредвидимо препятствие“. Изразява се становище, че свидетеля В. не е допуснал само две нарушения по ЗДвП, а повече, както и че той не е бил видим за обвиняемия И., заради скоростта, с която се е движил - 51 км/ч в лявата лента. Посочва се, че обвинението сочи една хипотетична предполагаема фактическа обстановка, което обосновава извод за съществено нарушение на процесуалните правила, допуснато още в стадия на досъдебното производство.

Прави се възражение, че с атакувания акт са допуснати неточности при анализ на свидетелските показания на полицейските служители.

Моли въззивния съд да отмени атакуваното решение и вместо него да постанови ново, с която да признае обвиняемия А. М. И. за невинен по повдигнатото му обвинение.

По делото е постъпило становище от прокурор във Военно-окръжна прокуратура - П., че установената фактическа обстановка е потвърдена от експертите и свидетелите в хода на съдебното следствие по делото. Посочва се, че в решението точно и коректно е описана причинно-следствена връзка между причинените от обвиняемия телесни увреждания на Д.В.В. вследствие на нарушените разпоредби на ЗДвП. Счита, че въззивната жалба не следва да

се уважава, а първоинстанционното решение да се потвърди, като правилно и законосъобразно.

Към настоящия момент няма доказателствени искания.

Не е налице и необходимост от разпит на обвиняемия А. М. И. в съдебното заседание пред въззивната инстанция.

С оглед разпоредбата на чл. 329, ал. 2 от НПК и повдигнатото срещу обвиняемото лице обвинение за престъпление, което не се явява тежко, по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, въззивният съд намери, че присъствието му в съдебното заседание не е задължително, за което следва да бъде уведомен.

Настоящият състав на Военно-апелативния съд, след като се запозна с атакуваното решение № 9/19.11.2025 г. по АНД № 58/2025 г. по описа на Военен съд - П., събраните на съдебното следствие доказателства, с доводите във въззивната жалба, допълнението към не, становището на прокурора и след служебна преценка намира, че делото следва да бъде насрочено за разглеждане с призоваване на страните, в законоустановения срок.

Поради изложеното и на основание чл. 327 от НПК Военно-апелативният съд,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **21.05.2026 г. от 10.00 часа** в гр. София, Съдебна палата, партер, зала № 4.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ обвиняемия А. М. И., защитника му адв. Г. К. – АК гр. Б. и прокурор от Военно-апелативна прокуратура.

ДА СЕ УВЕДОМИ обвиняемия, че присъствието му в залата не е задължително.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____